

OPINIA
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

z dnia 16 grudnia 2016 r.

w przedmiocie poselskiego projektu ustawy o broni i amunicji

Po zapoznaniu się z projektem poselskiego projektu o broni i amunicji Krajowa Rada Sądownictwa, zgłasza do niego następujące uwagi.

Krajowa Rada Sądownictwa, zwraca uwagę na konstrukcyjne mankamenty projektowanych przepisów karnych, aktualne pozostają bowiem uwagi zgłoszone w toku prac nad propozycją Komisji Nadzwyczajnej „Przyjazne Państwo” do spraw związanych z ograniczaniem biurokracji (druk nr 3426 Sejmu VI Kadencji). Zastrzeżenia budzi sposób redakcji obecnie projektowanego art. 47 ustawy o broni i amunicji. Przepis ten typizuje jako wykroczenia czyny polegające na niedopełnieniu obowiązków przy postępowaniu z bronią. Konstruując przepisy karne projektodawca zastosował technikę legislacyjną polegającą na określeniu znamion czynu częściowo przez odesłanie do innych przepisów projektowanej ustawy. Takie rozwiązanie jest sprzeczne z § 75 Zasad techniki prawodawczej (załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”, Dz. U. z 2016 r. poz. 283), z racji konstrukcji samego art. 47 jak i przepisów do których on odsyła. Utrudnia to wykładnię tego przepisu karnego uniemożliwiając określenie jakie faktycznie zachowanie miałyby być, w intencji projektodawcy, spenalizowane.

Zdaniem Rady wadliwa jest, proponowana w art. 47 ust. 2 obecnie przedstawionego projektu, propozycja uzupełniania katalogu środków karnych orzekanych przez sąd o *cofnięcie uprawnień do posiadania broni*. Tego rodzaju środek mógłby zostać ustanowiony poprzez uzupełnienie odpowiedniego przepisu rangi kodeksowej, z uwzględnieniem problematyki wymiaru kary oraz wykonania tego środka. Podobnie unormowana mogłaby być kwestia orzekania o czasowym zawieszeniu uprawnień do posiadania broni, o której mowa w projektowanym art. 48 ustawy o broni i amunicji. Niezależnie od tego, celowe jest ustanowienie w tych kwestiach trybu administracyjnego, analogicznie do obecnie projektowanego art. 26 ust. 2 ustawy o broni i amunicji.

Projektodawca pomija także kwestię penalizacji czynów polegających na:

- porzuceniu broni (por. obecny art. 50 ustawy o broni i amunicji),
- niedochowaniu obowiązków rejestracyjnych (wynikających pośrednio z art. 12 i 18 projektu),

- naruszenia obowiązków związanych z regulaminem bezpiecznego funkcjonowania strzelnic (zob. art. 28 projektu),
- naruszenia obowiązku zapewnienia możliwości nieodpłatnego zdeponowania broni i prowadzenia depozytu w wypadku zakazu noszenia lub przenoszenia broni na danym terenie (zob. art. 25 projektu).

Wadliwe określenie zakresu przepisów karnych zmniejszyłoby bezpieczeństwo systemu posiadania broni i amunicji i byłoby sprzeczne z art. 16 *dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (2008/51/WE) z dnia 21 maja 2008 r. zmieniającej dyrektywę Rady 91/477/EWG w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni* (Dz. Urz. UE L 179 z dn. 8.07.2008 r.), zgodnie z którą *Państwa członkowskie określają system sankcji stosowanych w przypadku niestosowania się do przepisów krajowych przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą i podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich stosowania. Sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.*

Poważne zastrzeżenia budzi także liberalizacja przepisów dotyczących broni szczególnie niebezpiecznej, a w szczególności tłumików dźwięku. Obecnie art. 10 ust. 5 ustawy o broni i amunicji ustanawia dodatkowe obostrzenia przy wydawaniu pozwolenia na broń tego rodzaju.

Krajowa Rada Sądownictwa zastrzegając, że jej kompetencje nie dotyczą całokształtu zagadnień zawartych w projektowanej ustawie, dostrzega doniosłość społeczną przedmiotowej problematyki, przekładającej się na bezpieczeństwo, zdrowie i życie obywateli, w związku z czym zauważa konieczność szczególnie ostrożnego nowelizowania przepisów dotyczących broni i amunicji.